

Men jeg har et andet spørgsmål, og det drejer sig om, at kabinpersonalet har peget på, at SAS burde have afsøgt i Danmark og Skandinavien, om der var kinesiske borgere, som boede her og mestrede både kinesisk og skandinavisk, og at man så burde have ansat dem i stedet for og gjort det på danske overenskomstvilkår for ikke at skabe ubillig konkurrence. Hvad er årsagen til, at ministeren ikke har krævet, at man først afsøgte, om der var sådanne kinesere til stede?

Kl. 16:50

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Integrationsministeren.

Kl. 16:50

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Jeg mener altså ikke, at det er mig, der skal gå ud i det kinesiske miljø og spørge, om der er nogen, der vil være stewardesser. Dem, jeg har talt med, vil absolut ikke være stewardesser, kan jeg godt sige.

Men i øvrigt kom vi det jo ikke nærmere, for det er et partsindlæg, som man kommer med, og jeg kan med hensyn til spørgsmålet om, hvorvidt der så er danske arbejdspladser, der går tabt, sige, at jeg har hørt det modsatte, og det er naturligvis, fordi det her medfører, at der er nogle forretninger, som netop ikke går til udenlandske flyselskaber. Det er det, der er hele meningen med det, og derfor kan det være, at det medfører flere arbejdspladser. Det er i hvert fald et lige så godt judgement, som det, hr. Eigil Andersen kom med.

Kl. 16:51

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak til ministeren. Ønsker flere at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen slut, og vi går til afstemning.

Kl. 16:51

Afstemning

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 1-4 tiltrådt af et flertal i udvalget bortset fra Enhedslisten?

De er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 7 uden for betænkningen af Henrik Dam Kristensen (S) og Astrid Krag (SF), og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte: 46 (S, SF og EL), imod stemte: 65 (V, DF, KF, RV og NY), hverken for eller imod stemte: 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 5 og 6 tiltrådt af et flertal i udvalget bortset fra Enhedslisten?

De er vedtaget.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

28) 2. behandling af lovforslag nr. L 81:

Forslag til lov om arbejdsgivers brug af jobklausuler.

Af beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen).

(Fremsættelse 27.02.2008. 1. behandling 28.03.2008. Betænkning 04.06.2008. Ændringsforslag nr. 4-6 af 09.06.2008 uden for betænkningen af Eigil Andersen (SF) og Line Barfod (EL) m.fl.).

Kl. 16:52

Forhandling

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ønsker nogen at udtale sig? Hr. Eigil Andersen.

Kl. 16:53

(Ordfører)

Eigil Andersen (SF):

Jobklausuler, hvor to arbejdsgivere hen over hovedet på medarbejderne aftaler, at man ikke vil ansætte hinandens medarbejdere, bør være forbudt. Det er en binding af lønmodtagerne til den arbejdsgiver, de allerede har – en form for stavnsbånd, som strider mod den personlige frihed, der bør være gældende.

Lovforslaget har fra starten placeret sig mellem to stole i spørgsmålet om forbud eller lovliggørelse, men det skal siges, at forslaget er blevet bedre under Folketingets behandling. Det er en fordel, at lovforslaget siger, at en eventuel jobklausul skal aftales med medarbejderen – at det

altså ikke må ske bag om ryggen på den ansatte. Desuden skal der aftales en compensation. Under den politiske behandling er det slået fast, at en jobklausul skal fremgå af den enkelte lønmodtagers ansættelsesbevis. Der er en konkret retssag i gang om det spørgsmål, og hvis den ender med en dom om, at en jobklausul ikke skal fremgå af ansættelsesbeviset, vil partierne i Folketinget ændre lovgivningen, så det bliver et krav, at en klausul skal fremgå af ansættelsesbeviset, og det er meget positivt.

Et andet problem i det første lovudkast var, at eksisterende jobklausuler kunne fortsætte. Det kan de ikke med de ændringer, der er sket undervejs i forhandlingerne mellem ministeren og partierne. Det betyder, at de nuværende hemmelige jobklausuler falder bort om et år, og det er også meget positivt. Som det ser ud nu, vil SF derfor stemme for ved tredjebehandlingen.

Men lovforslaget kunne være endnu bedre, og det gælder på to områder.

For det første risikerer en lønmodtager at blive presset til at skrive under på en jobklausul. Det er jo arbejdsgiveren, som har blokken med fyresedlerne, så arbejdsgiveren vil bare kunne sige til medarbejderen: Du bliver fyret, hvis du ikke siger ja til den her jobklausul. Sådan en afpresningspolitik er selvfølgelig urimelig.

Derfor går det ene ændringsforslag ud på, at en fyring i så fald er usaglig. Det vil sige, at man har krav på en godtgørelse, hvis man bliver fyret, fordi man ikke vil sige ja til en jobklausul. Jeg mener, det er det mindste, man kan gøre for at forsøge at give medarbejderne et rygstød over for pres fra arbejdsgiverne, og forhåbentlig kan det betyde, at nogle arbejdsgivere opgiver forsøget på forhånd.

For det andet er der så spørgsmålet om, hvad man gør over for to arbejdsgivere, der indgår en hemmelig aftale om ikke at ansætte hinandens medarbejdere, uden at de pågældende ansatte ved noget om det. Sagen er jo, at det desværre i det virkelige liv stadig væk kan ske, selv med det her lovforslag, og den enkelte medarbejder vil måske aldrig opdage det. Vedkommende vil jo bare søge et job i et andet firma, hos en anden arbejdsgiver og vil få et nej. Der kan jo være mange grunde til, at man ikke får et job, som man har søgt – det ved den pågældende ikke noget om.

Hvad sker der så, hvis det bliver afsløret, at to arbejdsgivere har indgået en hemmelig aftale om ikke at stjæle – i anførselstegn – medarbejdere fra hinanden? Efter ministerens forslag sker

der ingenting. Det vil sige, at der ingen form for straf er, selv om arbejdsgiveren har gjort noget, som har overtrådt loven – en meget underlig situation. Den regering, vi har, er jo ellers meget optaget af at straffe lovovertrædelser på andre områder, men her ser det ud til, at man som arbejdsgiver skal stryges med hårene. Det har jo ikke sin rimelighed.

Derfor – for at forebygge, at arbejdsgivere indgår de her aftaler hemmeligt – foreslår Enhedslisten og SF, at den slags aftaler både er ugyldige, og at der skal betales en bøde til statskassen og en erstatning til den eller de berørte lønmodtagere. Vi håber så, at truslen om både en bøde og en erstatning til lønmodtagerne kan få arbejdsgiverne til at droppe enhver tanke om hemmelige aftaler. Derfor håber vi på, at de to ændringsforslag bliver vedtaget.

Kl. 16:57

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Hr. Thomas Adelskov som ordfører.

Kl. 16:57

(Ordfører)

Thomas Adelskov (S):

Jeg skal starte med at sige, at det her jo har været et lovforslag, der har været igennem en meget lang proces, hvor oppositionen i første omgang forsøgte at få regeringen til at lave en lovgivning imod de hemmelige jobklausuler. Det nægtede regeringen. Regeringen fremsatte så sit eget forslag, som langtfra var tilstrækkeligt, og nu er vi så endelig her i år efter flere års forhandlinger endt med et lovforslag, som jeg med glæde kan tilkendegive at Socialdemokraterne kan støtte.

Det har været forhandlinger, som jeg synes at hr. Eigil Andersen redegjorde udmærket for her før. Jeg skal også bare sige, at Socialdemokraterne sådan set har meget sympati for de ændringsforslag, der kommer fra SF, men når vi ikke stemmer for de ændringsforslag, når vi stemmer imod dem, er det, fordi vi gennem de meget lange forhandlinger er nået frem til et lovforslag, der forbedrer lønmodtagernes vilkår. Det kan jeg også forstå at SF anerkender og derfor har tænkt sig at stemme for ved tredjebehandlingen.

Når vi ikke stemmer for SF's ændringsforslag, er det jo, fordi vi har indgået en politisk aftale med regeringen, eller sagt med andre ord: Det var så langt, vi kunne få regeringen til at gå. Faren ved, at vi havde gjort ligesom SF og bare stillet vores egne ændringsforslag, havde været, at hele konstruktionen så var faldet på gulvet, og at der ikke havde været et bredt politisk flertal.

Derfor ærgrer det mig også, at SF, på trods af at de stemmer for ved tredjebehandlingen, vælger at stå uden for aftalen. Det betyder jo så, at SF ikke kan være med til at udmønte f.eks. eventuelle regelændringer i forhold til ansættelsesbevisloven eller andre love.

Jeg har ikke nogen problemer med SF's forslag. Jeg synes sådan set, de er meget fornuftige, men når hele konstruktionen samlet set forbedrer lønmodtagernes vilkår, når vi nu får slået fast, at jobklausuler lavet hen over hovedet på lønmodtagerne er noget, som skal være aftalt, og at de ellers ville være ulovlige i forhold til ansættelsesbevisloven, og når vi nu får sikret, at virksomhederne ikke længere bare kan rende og lave den slags aftaler hen over hovedet på medarbejderne, og når vi får sikret, at gamle aftaler, der er indgået, er væk om 1 år, ja, så synes jeg faktisk, at vi står med et rigtig godt lovforslag.

Derfor støtter Socialdemokraterne det her lovforslag.

Kl. 16:59

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Fru Line Barfod som ordfører.

Kl. 16:59

(Ordfører)

Line Barfod (EL):

Hr. Eigil Andersen har redegjort glimrende for forhandlingerne og også for baggrunden for, at SF og vi har stillet et par ændringsforslag, så det skal jeg ikke bruge tid på her.

Jeg skal bare anmode om, at forslaget kommer tilbage til udvalget mellem anden og tredje behandling. Begrundelsen for det er, at der er stillet et supplerende spørgsmål til ministeren, og jeg synes, det er væsentligt, at det svar, der kommer, og som jeg håber vil være en bekræftelse fra ministeren på, at hver eneste lønmodtager, der er omfattet af en jobklausul, skal have en individuel aftale i sit ansættelsesbevis, og at hvis man ikke har det, har man krav på godtgørelse.

Jeg mener, det er vigtigt, at det svar fra ministeren, der forhåbentlig er bekræftende, kan optrykkes i en tillægsbetænkning, og derfor vil jeg gerne have forslaget tilbage til udvalget mellem anden og tredje behandling.

Kl. 17:00

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren.

Ønsker flere at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen slut, og vi går til afstemning.

Kl. 17:00

Afstemning

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ønskes der afstemning om ændringsforslag nr. 1 tiltrådt af udvalget?

Det er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 4 uden for betænkningen af Eigil Andersen (SF), Karsten Hønge (SF) og Line Barfod (EL). Der kan stemmes.

Vi venter lige på de sidste, der kommer i fuld galop.

Afstemningen er sluttet.

For stemte: 16 (SF og EL), imod stemte: 95 (V, S, DF, KF, RV og NY), hverken for eller imod stemte: 0.

Ændringsforslag nr. 4 er forkastet.

Jeg betragter herefter ændringsforslag nr. 5 uden for betænkningen af samme forslagsstillere som forkastet.

Det er forkastet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 2 tiltrådt af udvalget?

Det er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 6 uden for betænkningen af Eigil Andersen (SF), Karsten Hønge (SF) og Line Barfod (EL). Der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte: 17 (SF og EL), imod stemte: 90 (V, S, DF, KF og RV), hverken for eller imod stemte: 0.

Ændringsforslag nr. 6 er forkastet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 3 tiltrådt af udvalget?

Det er vedtaget.

Der er stillet forslag om, at lovforslaget henvises til fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

29) 2. behandling af lovforslag nr. L 149:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. (Arbejdsgiveres betaling af dagpengegodtgørelse for 3. ledighedsdag).

Af beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen).

(Fremsættelse 28.03.2008. 1. behandling

11.04.2008. Betænkning 21.05.2008).

Kl. 17:02

Forhandling

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at tage ordet? Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 17:03

(Ordfører)

Bjarne Laustsen (S):

Af og til hører vi regeringen sige, at der er alt for mange lovforslag, og at der er alt for meget bureaukrati osv. Her er et tilfælde, hvor vi kunne undgå at drøfte den sag i den her sammenhæng, fordi regeringen har et andet lovforslag til høring. Det drejer sig om, at man vil lave et nyt system, et registreringssystem og et opkrævnings-system, EKKO-systemet, der gør, at de her såkaldte G-dage kan opkræves og udbetales på en ny måde. Jeg har stillet forslag om her, at man afventede det, fordi så kunne man behandle det hele i én varme, som en smed ville sige, i stedet for at skulle gøre det ad to omgange. Ministeren svarer så, at det ikke har noget med det at gøre. Det har det selvfølgelig. Det, der er begrundelsen, er, at der er lavet en finanslovaftale, fordi der skal penge i kassen, og det er der så nogle arbejdsgivere der kommer til at betale for her. Det er de offentlige arbejdsgivere, og det er de private arbejdsgivere.

Den her lov kom til verden engang i 1980'erne under daværende arbejdsminister Dyremose og havde til hensigt at sørge for, at arbejderne havde længere fuldtidsbeskæftigelse, og at de ikke så ofte blev sendt hjem, og derfor er arbejdsgiverne i dag pålagt at udbetale de første 16 ledighedsdage. Den nuværende justitsminister har udtalt i forskellige valgkampe, at det var et system, man gerne ville kigge på. Det ville man gerne lave om på, fordi det rammer bestemte industrier meget, meget hårdt. Det har man glemt nu. Nu går man endda ind og siger, at nu er det

ikke bare to ledighedsdage, der skal betales for, men det er tre, og det ordner regeringen og Dansk Folkeparti også i den her sag. Det, der bare er det underlige af det, er i forbindelse med udvalgsbehandlingen, hvor SF har valgt at følge regeringen.

Derfor vil jeg selvfølgelig gerne spørge SF – hvis hr. Eigil Andersen ville høre efter – hvad det er, SF har fået for at stemme for det her lovforslag. De penge, som der kradses ekstra ind til statskassen, hvilken indflydelse har SF på dem? Er det sådan, at man er blevet lovet noget her imellem anden og tredje behandling om, at man får indflydelse på de penge, som arbejdsgiverne skal betale? Det er jo ret mange penge. Det er 60 mio. kr., det drejer sig om. Jeg forstår ikke, at SF vil blande sig i, at der først er en besparelse her på 50 mio. kr. til næste år, og så er der en ekstra udgift for de offentlige arbejdsgivere, og at man gerne blander sig i en sag, som regeringen og Dansk Folkeparti har aftalt.

Jeg synes, det er synd og skam, og vi er jo enige om én ting, og det kan jeg også se ud af de bemærkninger, som SF er kommet med, at alt det, vi har døjet med det lovforslag, siden De Konservative lavede det her, er, at adskillige mennesker er blevet snydt for de penge, fordi man har lavet en lovgivning, der siger, at arbejdsgiveren har ret til at fyre folk, men så skal han betale de to første ledighedsdage, nu tre i fremtiden fra den 1. juli. Vi har oplevet, at der er mange arbejdsgivere, der har sagt, at det er de fuldstændig ligeglade med, og der er rigtig mange lønmodtagere, der er blevet snydt. Vi har repareret på den lov adskillige gange for at få det på plads. Nu har vi muligheden for at få et system. Alligevel vælger man at sige ja, inden vi har det system på plads. Man kunne udmærket have ventet med at sige ja til det her samlet, indtil vi har set, om det nye system, som SKAT er ved at opbygge, har nogen gang på jorden, og om vi kan sikre det, som vi er fælles om, nemlig at hvis vi pålægger arbejdsgiveren at betale nogle ledighedsdage, så skal han også komme til det, fordi det jo er unfair over for de lønmodtagere, der bliver sendt hjem, for a-kassen har jo ikke mulighed for at udbetale dem. Det er jo det, det hele drejer sig om, og derfor synes jeg, at det er lidt ærgerligt, at SF har valgt at tilslutte sig det her. Jeg synes, at de skulle have ladet finanslovforligspartierne sejle deres egen sø i den her sag. Men sket er sket, og så håber jeg, vi kommer igen efterfølgende.